

Leninhez

Már közülünk, kik a völgyek ölére szorultan,
a bimbós hajnali fényben dühös darazsakként
nap mint nap utcára rajzunk,
kevesen állhattak szemtől-szembe Veled.
Embernek születettek sorsát hordva, Te is
kezet nyújtottál az elmúlásnak.
Mi itt most mindennapi életet élünk:
születünk, megharcoljuk kis harcainkat,
nyugtalan álom ég a szemünkön,
másszagú földekről riadó hír mar füleinkbe,
öntudat s céljuttalom hajszol előre,
bőgnék a gépek fürge kezünkben,
a sokkönyökű tereken otthoni gondok vértolulását
hordjuk ereinkben,
mert a sok is kevés, amit eddig tettünk.

Egyszerű voltál, szépszavú-csöndes,
konokon bátor, messzetekintő.
Mikroszkópikus szemcsékre bomlott,
megigazult és újrarendeződött
fényedben szellem és anyag.
Lépted mértékét milliók követték,
világok vonulnak utadon, mit hajdan
kijelöltél.

De nem lehet, hogy minden gondjainkkal
Tehozzád fussunk, apró ügyeinkben
Tőled reméljük útbaigazítást,
és nem lehet, hogy minden szavadban
kis életünk szebb tervrajzát kutassuk,
morzsa-tevésünk igazolását.
Itt élsz közöttünk:
ezerszám állanak asztalaink sarkán
mellszobraid,
képek, jelmondatok idéznek közénk örökre,
vászna, könyvlapok.
Kérünk,
mi,
hozzád méltónak lenni törekvők:
maradj közöttünk és ne engedd,
hogy egymásrarakódó évek
lényeged elbástyázzák,
síkosra sikkalják elveidet.

tömjénezzék emberi-szódat.
Addig hagyj nekünk csak emelni
a tisztelet márvány obeliszkjén
magadat,
míg nyújtózó emberi vágygal elérünk,
míg szeretetünk körülsimogathat.
Engedd, hogy olvashatva tekintetedben,
mindig tudjuk:
anya szült sanyarú emberi létre,
mindent-látóvá emberi hittel cserepedtél,
harcodban emberi bátorság vezetett,
s nem akard a szentek glóriáját,
Mindenhatóvá nem tettek az évek.

Már közülünk, kik a völgyek ölére szorultan,
a bimbós hajnali fényben dühös darazsaként
nap mint nap utcára rajzunk,
kevesen állhattak szemtől-szembe Veled.
Mi itt most mindennapi életet élünk:
születünk, megharcoljuk kis harcainkat.
Lenézve ránk ezernyi másod,
látod, ki vagy nekünk száz év után:
mondd, hogy csak ennyit volt vágyad elérni,
hogy eddig, s ne tovább,
mert így maradhatsz meg minékünk,
bennünk, értünk, tevőkért,
élőnek, igaznak.

Boros Sándor

Lenin a kulturális forradalom objektív szükségyszerűségéről

A szocialista társadalom kialakítása és fejlődése során érvényesülő új törvényszerűségek elméleti elemzése Lenin tudományos tevékenységének kiemelkedő jelentőségű eredménye – amely lehetővé tette az SzKP és más kommunista pártok számára, hogy az objektív történelmi szükségyszerűségek ismeretében szervezzék és irányítsák a munkásosztály és a dolgozó nép harcát – s ezzel az építő munka sikereinek egyik alapvető tényezőjévé vált.

A politikai és a gazdasági élet területén kibontakozó új folyamatok elemzésével együtt Lenin nagy figyelmet szentel a szellemi élet, a kultúra forradalmi átalakulásának.

Marx és Engels a tudományos kommunizmus elméletét megalapozva a kultúrára vonatkozóan arra a következtetésre jutottak, hogy a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet során elkerülhetetlen „az emberek tömeges megváltoztatása” a bekövetkező politikai és gazdasági átalakulás talaján.